

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VI. (XXII.) ÉVFOLYAM, 8. SZÁM 2011. FEBRUÁR 26.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

AMERIKA JÁTSZIK AZ ARAB NÉPEKKEL

11008

917708651514004

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ORBÁN-EU KIEGYEZÉS

Ügyes fiú a miniszterelnökünk! Kiegyezett az EU-val. Szocialista körökben már ujjongtak, hogy minden európai fórum beolvas Orbán Viktornak a médiatörvény miatt. Szerintem egyes szocik már a közlegő kormányváltásra spekuláltak, ja, és arra, hogy korábbi szép, jól fizető állásaikat gyorsan visszakaphatják. Nos, nem jött be!

Az Európai Unió vezető erőinek nem érdeke az Orbán-kormány gyengítése, hiszen a Fidesz-kormány ma a piacgazdaság, magyarul a kapitalizmus fenntartásának garanciája. Az EU éppen azért engedte ki kegyeiből a szocialistákat, mert veszélybe sodorták Magyarországon a kapitalizmust. Az MSZP már nem volt képes kézbent tartani a folyamatokat, a Fidesz viszont képes rá. Nos, ezért lehet az, hogy a Fidesz-kormány egy kicsit módosítja a törvényt, az EU pedig rábólint.

De van itt más is! Az eddigi médiatörvény lényegében a parlamenti nagy pártok egymás közötti paktuma volt. Mindenkinnek nagyjából egyformán jutott. E mögött az a tény állt, hogy az elmúlt 20 évben a konzervatív és a szocialista-liberális blokk között erőegyensúly volt. Hol az egyik győzött a választásokon, hol a másik, de soha sem abszolút többséggel. Most a helyzet a változott, mivel a Fidesz két-harmadot szerzett a választásokon, és így minden területről kiszorítja ellenfeleit.

A szocialista-liberális oldalnak ez nyilván nem tetszik. De miért nem emeli fel szavát az MSZP, amikor a Munkáspártot kiszorítják ki a médiából? Miért nem aggodódik az MSZP a demokráciáért, amikor

egy lapra helyezik a kommunizmust és a fasiszmust, és törvényben szabályozzák, hogy mit szabad gondolni és mit nem?

EURÓPA GONDBAN

Őszre kellett halasztani az Európai Unió keleti partnerségi politikájáról tartandó csúcstalálkozót, az esemény áthelyezése későbbi időpontra lehetővé teszi, hogy azt már az uniós szomszédsági politika felülvizsgálatának az ismeretében rendezzék meg – fejtette ki a múlt héten az MTI-nek Németh Zsolt külügyi államtitkár.

Szocialista körökben többen eufórikusan dörzsölik a tenyerüket: lám, megmondtuk, nem kell a mostani kormány senkinek! Nos, nem erről van szó!

Az EU gondban van. Nagyban. Tavaly az egész világ azt várta, hogy az EU előrukkol a Kínához fűződő kapcsolatok új koncepciójával. Nem történt meg.

Pedig Európának kell Kína. Nagyon is! Az európai válság leküzdéséhez ugyanis kevés az európai pénz. Több kellene.

Amerika nem ad, nincs is neki. Kínának van, talán be is szállna. De vannak feltételek.

Hajlandó-e az EU Kínát ténylegesen egyenlő partnernek tekinteni?

Ha igen, kész-e abbahagyni Kína folyamatos bírálgatását Tibet, az emberi jogok, meg más kedvenc nyugati témák miatt? Kész-e az EU visszavonni az 1989 óta érvényben lévő fegyverszállítási embargót, aminek – a kínai fejlesztések fényében – ma már inkább csak erkölcsi jelentősége van? Hajlandó-e az EU belenyugodni abba, hogy előbb vagy utóbb Tajvan is visszakerül Kínához, mint Hong Kong és

Makaó? Sok EU-állam már hajlandó lenne mindenre. Vannak, akik még nem, mert még mindig azt hiszik, hogy a világ sorsa Európában dől el. És sajnos, sokan vannak olyanok, akik az EU és az USA viszonyát sokkal fontosabbnak tartják, mint az EU korszerű viszonyát Kínához vagy Oroszországhoz.

Vagy éppenséggel Belaruszhoz, Ukrajnához és más keleti szomszédokhoz.

Belarusz ügyében az EU most bekegyényített. Ezt akarták az amerikaiak, megkapták. De a józanabb európai körök tudják, hogy a szankciók és az erőszak útja zsákutca. Jobb lenne tudomásul venni, hogy Oroszország és az EU-birodalom között csak akkor lehet hosszú távú béke és együttműködés, ha az EU tudomásul veszi, hogy sem Belarusz, sem Ukrajna nem lehet az EU vagy a NATO gyarmata. Ha nem az amerikai sűgásra hallgatnak az európai kormányok, hanem a saját nemzeti érdekeikre.

Ez százszorosan igaz egy olyan kis országra, mint amilyenek mi vagyunk.

FERI BÁCSI ELMENT

Kádár János tíz évben mérte a nemzedékeket. Egyszer egy moszkvai úton a moszkvai nagykövet, Szűrös Mátyás mondta neki, hogy három nemzedék is jelen van az asztalnál. Szűrös 1933-as, az akkori fiatal diplomata, szerény személyem, 1953-as, a Kormányország akkori parancsnoka, Sebestyén Ferenc pedig 1923-as.

Feri bácsi most elment. Most hagyott itt bennünket, de valójában már 1989-ben megszűnt élni. 1989-ben, amikor elhunyt Kádár János, akit a Kormányország parancsnokaként 1958-tól hűséggel védelmezett. 1989-ben, amikor megdöntötték a munkás-paraszthatalmat, amelyre életét tette fel. A mai világ már nem az övé volt, nem értette, nem fogadta el, nem tudta elfogadni, de ellene sem tudott tenni. Becsületes ember volt, a tűz körül volt, de nem lett milliomos.

Katona volt, kommunista, ember.

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Hatvan év után régi nevét viselheti a Moszkva tér, ha Tarlós István budapesti polgármester, illetve a Fidesz-KDNP rábólint: a teret Széll Kálmán térnek fogják hívni.

Munkáspárt: Egyszóval: marhaság. Kettővel: nagy marhaság. Az utcák és terek folyamatos átnevezése egyébként is származékos és értelmetlen. Esetünkben azonban végképp ostobaság. Először is, a Moszkva elnevezésnek ma politikai tartalmat tulajdonítani enyhén szólva is nevetséges. Másodszor, a tér 1929-ben kapta Széll Kálmán, a monarchia egykori miniszterelnökének nevét, úgy, hogy az korábban névtelen közterület volt. 1951-ben változtatták az elnevezést Moszkva térre, azaz utóbbi nevet már jóval tovább viselte, inkább hozzá kötődik a tér. Maga Széll Kálmán pedig – ne tagadjuk – a monarchia nem sok vizet zavaró egykori miniszterelnöke volt. Az utca embere egyáltalán emlékszik rá?

2. XVI. Benedek pápa hagyományos nagyböjti üzenetében elítélte a birtoklási vágyat, amely „erőszakhoz, visszaéléshez és halálhoz vezet”, és a másokkal való osztozás fontosságára hívta fel a figyelmet. Az anyagi javak istenítése eltávolítja az embert másoktól, és boldogtalanná teszi őt.

Munkáspárt: Nem kell vitatkozni e szavakkal, a pápának igaza van. Viszont kevés, ha valaki a tünetet és nem annak előidézőjét bírálja. Az „anyagi javak istenítése” a kapitalizmus, a tőke uralmából fakad. Amíg ez nem változik, a vatikáni szép üzenet pusztán szó marad az éhezők, fagyoskodók világában.

3. A korrupció megelőzéséhez titkosszolgálati módszerrel gyűjthetnek adatokat a köztisztviselőkről; ha nem járulnak hozzá, hogy adott esetben megfigyeljék őket, automatikusan elvesztik az állásukat.

Munkáspárt: Tudjuk, hogy a magyar közigazgatást a rendszerváltás után, s főleg az elmúlt nyolc évben átszötte a korrupció. Azonban ez a lépés semmi mást nem szolgál, mint a köztisztviselők megfélemlítését. Ha van korrupciós gyanú, az ügyészség kérje a bíróságot, s ha az engedélyezi, figyeljék meg a delikvenst. De csak akkor.

4. Két, hivatali visszaéléssel vádolt rendőrtiszt a Fővárosi Bíróság tárgyalásán azzal védekezett, hogy az eljárók parancsára szüntette meg a közlekedési szabálysértés miatt indított ügyeket, de sok éve ez volt a gyakorlat, és azt hitték, joguk van hozzá.

Munkáspárt: Ez is jól mutatja, hogy miért kergették el az MSZP-t tavaly áprilisban. Lendvai Ildikó, Juszt László, Demszky Gábor rokonai kaptak mentességet a gyorsajtás, azaz a törvény alól. A rendőrt felettesei rábírták arra, hogy semmibe vegye a törvényt. Szeretnénk hinni, hogy az esetek felelőseit megtalálják és megbüntetik. S még jobban szeretnénk hinni abban, hogy ilyen a jövőben nem fordulhat elő, a politikai elit nem tusolja el kisebb-nagyobb stiklijeit a rendőrséggel. Valljuk meg őszintén: nem könnyű ebben őszintén hinni.

5. Az MSZP átalakításával létrejövő, új balközép párt szükségességéről beszélt évtértelkő beszédében Gyurcsány Ferenc. A volt miniszterelnök szerint a szocialista pártban rendszerváltozásra van szükség, hogy megfelelő választ adhassanak az „orbáni önkényre”, és részt vehessenek az 1989-es alkotmány értékeire épülő új köztársaság megteremtésében.

Munkáspárt: Gyurcsány Ferenc kormányzása idején, és azóta sem tud más kézzelfogható politikai üzenetet megfogalmazni, minthogy Orbán Viktor a „főgonosz”. Erre, illetve személyes ambícióira alapozva akarja megreformálni az MSZP-t. Ettől az MSZP egész biztos nem lesz jobb, igaz, azt is nehéz elképzelni, hogy a mostaninál miképp lehet rosszabb. Ami biztos: a régi és a remélt gyurcsányi szocialista párt is a multik és néhány hazai oligarcha érdekeit képviselné, a baloldalhoz szemernyi köze sem lenne. Az 1989-es rendszerváltás „értékeire” építve meg látjuk, mennyi értékeset nem lehet létrehozni.

6. Juhász Ferenc szocialista politikusra, egykori honvédelmi miniszterre tett terhelő vallomást egy vesztegetéssel gyanúsított tábornok az ügyészségen.

Munkáspárt: A bíróság talán kideríti, hogy a szocialista politikus elfogadott-e 4 millió forint kenőpénzt, s ha igen, azt miért tette. Azonban nincs mit eldönteni azon, hogy Juhász Ferenc irányítása alatt folytatódott-e a honvédség szétzüllesztése, a vagyon elkótyavetyélése. Sajnos, tények is vannak.

7. A kormány mind a nyolcmillió választónak kérdőívet küld az alkotmányozással kapcsolatban, amelynek költsége legalább 852 millió forintba becsülhető.

Munkáspárt: Ezt hívják áldemokráciának és pénzpazarlásnak. Ha a kormány valóban kíváncsi az emberek véleményére, akkor tartson népszavazást az új Alkotmányról. Az adófizetők pénzéből finanszírozott ötletbörze, melynek eredménye semmire sem kötelez senkit, fölösleges.

AMERIKA KIHASZNÁLJA AZ ARAB FELKELÉSEKET

Az arab országok felkelései alapvetően az emberek elégedetlensége miatt robbantak ki, a diktatúra a tömeges munkanélküliség és az élelmiszerárak megugrása mellett már elviselhetetlen volt. A diktátorok megbuktatása után azonban Tunéziától Egyiptomig a hatalmat eddig is gyakorló gazdasági és katonai elit kezében maradt a hatalom. Mindez a napvilágot látó információk szerint alapvetően amerikai forgatókönyv alapján történt, hogy az Egyesült Államok megőrizze ellenőrzését a közel-keleti országok fölött.

„Vége a forradalomnak, megjöttek az amerikaiak” – az Al Dzsazíra hírtévézió-ónak így nyilatkozott keserűen Kairó főterén egy egyiptomi egyetemista. Mindez mindössze egy nappal Hosni Mubarak elnök bukása után történt. A fiatalember kiábrándulását egyelőre még a többség nem osztja, ám tény, hogy az évtizedek óta kormányzó diktátor távozása után szinte elárasztották az egyiptomi fővárost a különböző szintű amerikai politikusok, diplomaták és szakértők. S ami a legfontosabb, az amerikaiak mindenben támogatják az új kormányzatot.

A HATALOM NEM VÁLTOZOTT

Az új kormányzatot? Kétségtelen, hogy Mubarak távozott, azonban a hatalmat átvevő Felső Katonai Tanácsban csak a régi elit képviselői vannak. A testület élén álló Mohamed Husszein Tantávi eddigi védelmi

miniszter volt, a 74 éves alelnök, Omar Szulejman pedig a titkosszolgálatokat ellenőrizte. Az új vezetés nem engedte szabadon a politikai foglyokat, nem számolta fel a statáriális bíróságokat. Mindezt totális amerikai és uniós támogatással. Hasonló a helyzet Tunéziában, ahol szintén a hadsereg, illetve a korábban is hatalmon lévő gazdasági elit ellenőrzi az országot. A katonák pedig immár a demokrácia nevében korlátozzák a tüntetéseket, oszlatják fel a tüntetőket. Egyre többen mondják: egyszerű puccs történt, ráadásul nem csak hazai indíttatásból.

AMERIKAI SZEREP

A WikiLeaks által nyilvánosságra hozott dokumentumok szerint Washington Egyiptomban 2011-ben államcsínyt tervezett. Az amerikai honlapokon és a brit sajtóban rengeteg más bizonyíték látott napvilágot arra

nézve, hogyan készítették ezt elő Barack Obama elnökségének első napjától kezdve.

Vitathatatlan, hogy a tüntetések Interneten és mobilhálózaton keresztül való szervezése feltűnően hasonlított a korábbi ukrajnai és kirgízi „narancsos forradalmakhoz”. Független elemzők egyenesen azt írják, hogy Obama vezényli a térség rezsimjeinek globális átalakítását, hogy helyreállítsa az „amerikai játékszabályokat”. Az utóbbi időkben ugyanis a térségben egyre erősebb pozíciókat harcolt ki a kínai és orosz tőke, gáz- és olajmezőket vontak ellenőrzésük alá.

Az amerikaiak ezen kívül tudták, hogy előbb vagy utóbb felkelések fognak kitörni az arab világban. Ennek megjósolása nem volt nehéz: az élelmiszerárak megugrása, a tömeges munkanélküliség és a politikai elnyomás együttesen biztossá tette, hogy be fog telni a pohár.

Persze az élelmiszerárak nem csak a rossz idő miatt ugrottak meg, az USA és az Európai Unió évek óta tudatosan fogja vissza a mezőgazdasági termelést. Magyarországon is azért fizetnek, hogy kivágják a szőlőt, üzemanyagnak használható lucernát termeljenek gabona helyett. A tőzsdén nem csak olajjal, élelmiszerekkel is lehet spekulálni, árat felverni...

Washingtonban úgy döntöttek, hogy kihasználják a forradalmi helyzetet, s a felkelések ellenőrzésével biztosabbá teszik eddigi befolyásukat. Leváltják a diktátorokat, de alapvetően nem változtatnak a velük együttműködő diktatúrákon. Nyilván lesznek persze választások, lesz hivatalos ellenzék, sőt még ellenzéki sajtó is, de az alapvető hatalmi viszonyok nem változnak.

DŐLŐ DOMINÓK

Tunéziával és Egyiptommal természetesen nem állnak meg az arab felkelések. Algéria, Bahrein, Jemen, Jordánia, Marokkó és Líbia. Amerika néhol meghagyja az uralkodót – mint Bahreinben, Jordániában és Marokkóban –, s csak korlátozná az egyértelműen USA-barát elit javára a hatalmát. Máshol – mint Algériában – kivár. A líbiai vezetőt inkább megdöntené, noha a Szovjetunió után ő és Franciaország fegyverezték újra Moammer Kadhafit. Ezekkel a fegyverekkel gyilkoltak meg most sok száz líbiait. Amerika szívesen exportálná a tüntetéseket Iránba is, ugyanakkor nem akar tiltakozásokat Irakban.

FRANCIA KÁRTYA

„Mindazoknak, akiket diktatúrák üldöznek, azt üzenem, hogy Franciaország feladata és büszkesége, hogy mellettük áll” – ezt ígérte Sarkozy elnökké választása éjszakáján 2007 májusában.

Nem sokkal később Ben Ali tunéziai elnök „fejlődését” dicsérte az emberi jogok terén, Hoszni Mubarak egyiptomi államfőt a mediterrán unió társelnökévé tette, 2007 decemberében pedig a legnagyobb pompával fogadta az Elyséepalotában a korábban csak terrorista-ként számon tartott Kadhafit, és polgári célú nukleáris reaktorok eladásáról kötött vele szerződést. Az ellenzék és egyes kormánytagok nemtetszését akkor a realpolitika nevében Sarkozy azzal utasította vissza, hogy senkinek nincsen joga a líbiai vezető „sajátos személyiségét” bírálni. Persze nem Sarkozy volt az egyetlen nyugati vezető, aki díszvendégként fogadta Kadhafit. A fiatalabb Bush, Blair, Berlusconi a terrorizmus elleni harc nevében és a fegyvereladásokért cserébe érkező gázért és olajért egyezett ki „szörnyűséges múltja” ellenére Kadhafival, aki jelenleg a nyugaton vásárolt fegyverekkel löveti saját népét.

MILYEN MESSZE VAN LÍBIA?

Európa hetek óta sajnálkozik az egyiptomi, tunéziai, líbiai események felett. Na, nem túl hangosan, de azért sopánkodik.

Szegény népek, szegény tüntetők!

Európa – és így kicsiny hazánk is – abban a szerepben tetszeleg, hogy ez itt nem történhet meg. Biztosan nem?

Bár a nyugatabbra élők talán valamennyivel jobban élnek, mint mi, a gazdasági válság őket is elérte, a társadalom hátrányosabb helyzetű tagjai a korábbiaknál is nehezebben boldogulnak.

De söprögessünk a saját házunk táján!

Elképesztő méreteket öltött az ország és a lakosság eladósodottsága. Hivatalosan is emberek százezrei munkanélküliek, ami a valóságban akár az egymillió főt is elérheti. Egy tízmilliós államban! Ok-okoza-ti összefüggésként százezreket fenyeget a kilakoltatás réme akkor, amikor már így is tízezrekben mérhető a fedél nélküliek száma.

Igyekeznek a lehető legkevesebb adatot kiadni, mégis tudható, hogy gyermekek és családjaik ezrei éheznek, fagyoskodnak. A szó legszorosabb értelmében nincs ennivalójuk, nem tudnak fűteni. Sok helyen nincs víz-, gáz- és áramellátás. Ha másért nem, hát azért, mert kikapcsolták.

Kiárusított országunkban ez is megtörténhet, mert a közművek, az energiaszektor java is külföldi kézben van. Őket miért érdekelné, hogy az extra-profitot magyar emberi életek tönkretétele árán szerzik? „Ha nem fizetsz, elmehetsz.” S ismét, a szó valódi és átvitt értelmében is.

Meddig gondolják azt vezetőink, hogy a nyomorgók soha nem fogják megkérdezni: neked mitől van sok, nekem meg semmi? Mire költötték a befizetett adókat, hová tették a százmilliárdokat, amiktől ekkora az államadósság? Kik azok, akik vagyonukat a lakosságtól ellopott pénzekből szerezték? Kik azok, akik „jókor voltak jó helyen” ahhoz, hogy állami pénzekből saját zsebükre szerezzenek megrendeléseket, mutyi-pénzeket, hogy milliárdos, sok-sok milliós vagyona tegyenek szert?

Mert tudjuk, hogy ilyen emberek rengetegen vannak, börtönben viszont csak precedensként látni őket. S ha ott is vannak, hol a vagyonuk, melyet vissza kellett volna adni azoknak, akiknek igazándiból járna?

Magyarország még csendes, figyelmét leköti a médiatörvény, a melegfelvonulás, bármi, amittől nem a saját sorsán gondolkodik. Hírekről a „hivatalos” PR-gépezet pedig előszere-ttel gondoskodik.

De mi lesz akkor, amikor a nyomor eléri azokat is, akik még hajlandóak és képesek dühöngeni az igazságtalanságon? Mi lesz akkor, ha ráébrednek: tehetnek azok ellen, akik mindent birto-kolnak, mert azok kevesen vannak, a kifosztottak viszont nagyon sokan?

Nem nosztalgia, de tény, láttunk már igazságosabb társadalmat, so-kan még éltünk is benne.

Nem szép példálózni, de a helyzete-tükkel elégedetlenek bizony fel fog-ják emlegetni: volt, amikor dolgoz-hattunk, volt, amikor el sem tudtuk képzelni azt a létbizonytalanságot, ami ma átszővi a hétköznapokat.

Példálózhatunk a múlttal, de a fő kérdés: merre tart a jövő?

Egyre kevesebb házasság kötöttik, egyre kevesebb gyermek születik.

Ennyire önzők lennének a fiatalok? Vagy ennyire korán meg kell hozniuk rettentően nehéz, felnőtt döntéseket?

Például, hogy a férfi nem nőszül, mert nem akar üres kézzel hazamenni a családhoz, amit neki kellene el-tartani, mondván „ma sem találtam munkát”?

Vagy a párok nem mernek gyerme-keket vállalni, mert mi történik, ha a nő nem kap fizetést? És esetleg, ha az apuka elveszti az állását, miből ad-nak enni annak a porontynak?

Nem a fiatalokkal van baj. A rend-szerrel, a hatalom hozzáállásával van nagyon nagy baj.

Ma még elviselik, a népbútító kez-deményezések még sikeresek.

S ha már elviselhetetlenné válik a kiszolgáltatottság, akkor mi lesz?

Milyen messze van Líbia?

CSEH KATALIN

SZÜNTESSÉK MEG AZ ÁRVEREZÉST!

A Munkáspárt Nőtagozata szerdán délután zsiros kenyér osztást tartott Budapesten, a Blaha Lujza téren. Urbán Istvánné, a Nőtagozat elnöke emlékeztetett arra, hogy április 15-én lejár a kormány kilakoltatási és árverezési moratóriuma, ezáltal ezek kerülhetnek az utcára. Családok szakadnak szét, gyermekek kerülnek állami gondozásba.

A rendezvényen Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke bírálta a kormányt, mondván, hogy sem a munkahelyteremtés nem halad előre, sem az adóssággal rendelkezők problémáját nem oldották meg.

BORSOD: HARCOS MUNKÁSPÁRTOT!

Országszerte folytatódnak a Munkáspárt megyei pártértekezletei. Február 18-án a borsodi munkáspárti szervezet tartotta meg értekezletét. Egyetértettek a Munkáspárt 23. kongresszusa határozataival, hangsúlyozva, hogy a Munkáspártra nagy szükség van a mai magyar társadalomban. Harcos, radikális pártot akarunk! – mondták többen is. Nincs más baloldali párt, amely a dolgozók érdekeit fejezné ki.

A pártértekezlet döntése alapján a Munkáspárt BAZ megyei elnöke ismét Budai Ferenc lett. A régi-új elnök 67 éves, ny. művezető. 2006-ban, a Munkáspárt belső válságának idején vállalta a párt megyei szervezetének vezetését. A korábbi ciklusban a Központi Bizottság tagja is volt. A rendezvényen jelen volt Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke, Kovács István, az Elnökség és Kónya Béla, a Központi Bizottság tagja.

A párt elnöke ismertette a Munkáspárt követeléseit:

1. Követeljük a kormánytól a kilakoltatás és árverezés teljes megszüntetését!
2. Hirdessen a kormány a lakáshiteleseknek elbocsátási moratóriumot! Az, aki ma elveszíti a munkáját, képtelen megélni a segélyből, törleszteni a részleteket.
3. A válság kirobbanásáig visszamenőleg fagyasszák be a lejárt hitelek tartozásainak kamatozását! Van, akinek a felvett hitelösszege már több mint az ingatlan értéke, amit fedezetnek kínált.
4. Követeljük a lakhatás alanyi jogon való alkotmányba rögzítését!

5. Váltás át az uzsorahiteleket hosszú lejáratú, alacsony kamatozású állami hitelle!

A Munkáspárt és Nőtagozata elítéli, hogy az elmúlt 20 év kormányai a bankok rabszolgájává tették a magyar nép meghatározó részét. A 30-as évekhez hasonló munkanélküliséget, kilátástalanságot teremtettek azáltal, hogy kiárusították az országot.

A Nőtagozat zsiroskenyerei pillanatnyi örömet hoztak a nélkülözők világába. Azokhoz, akik dolgoztak és dolgoznak.

Képviselő urak, a többszázszézes fizetésekkel!

Holnap ki ad nekik kenyeret? ■

THÜRMER-KRIZA TALÁLKOZÓ

A múlt héten a miskolci Kocsonyafesztiválon járt Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke. Ebből az alkalomból látogatást tett dr. Kriza Ákosnál, Miskolc polgármesterénél. A szívélyes hangulatú találkozáson a város vezetője tájékoztatást adott a város életéről,

a rend, a közösségi élet megteremtését szolgáló intézkedésekről. A Munkáspárt elnöke szólt arról, hogy a Munkáspárt nemzeti elkötelezettségű baloldali pártként az ország felemelkedéséért, a dolgozók életkörülményeinek javításáért dolgozik.

FEDEZZÜK FEL MÚLTUNKAT!

Szép és hasznos könyvvel ajándékozta meg az olvasókat Hegedűs Sándor.

A Z-füzetek 134. kiadványaként Történelmi miniaturák IV. címmel jelent meg a kis kötet ismert és kevésbé ismert történelmi személyiségekről. A „forradalom félelem és gáncs nélküli lovagja” jelenik meg előttünk Frankel Leó életének leírásában.

A tanulmány hiánypótló. Valljuk be őszintén: keveset tudunk a magyar munkásmozgalom e kitűnő személyiségéről. Pedig példája – különösen Hegedűs Sándor tényszerű, ugyanakkor vonzó tálalásában – vonzó lehet a mai fiatalok számára is.

ERŐS VEZETÉST VÁLASZTOTT SZOLNOK MEGYE

Bencsik Mihályt választotta megyei vezetőjének a Szolnok megyei küldöttek értekezlete. A héttagú elnökség optimista, előremutató programot alkotott, mely a Munkáspárt 23. Kongresszusának határozatai alapján készült, a megújulás jegyében.

Rendezvényekben és utcai kitelepülésekben eddig sem volt hiány, de a megyei vezetés dinamikusabb munkát, több utcai kitelepülést, több sajtótájékoztatót tervezett.

Támogatjuk a párt országos vezetését, és minden erőnkkel a kitűzött célok megvalósításáért küzdünk! – jelentette ki egyhangúlag az értekezlet. A felszólalásokban gazdag rendezvényen jelen volt Fogarasi Zsuzsanna, a Munkáspárt alelnöke.

Méltatlanul keveset tudunk a parasztervezér Áchim L. András életéről is, pedig ő is abba a történelmi sorba illeszkedik, amelyben nem kisebb férfiak foglalnak helyet, mint Budai Nagy Antal, vagy épenséggel Dózsa György. Áchim verse, amelyet a kötet szerzője felidéz, akár a mához is szólhatna, sőt szól is:

Lesz börtje a nagy lakomának,
Lesz új vezér és új Dózsa,
Sebő pajtás, ne köpködj: megvált
Bennünket a Dózsa trónja.

Sok újat tudhatunk meg Landler Jenőről, aki a szociáldemokráciától jutott el a kommunista pártig. A Tanácsköztársaság idején ez a mély meggyőződésű férfiú a III. Hadtest, majd az egész Vörös Hadsereg parancsnokaként hősi tettekre volt képes buzdítani katonáit. Az ő javaslata volt, hogy a vörös szín mellett jelenjék meg a nemzeti trikolor is: a vörös katona a nemzetet szolgálja.

Stromfeld Aurélról, a Tanácsköztársaság vezérkari főnökéről talán többet tudunk, de vajon mit tett később, a bukás után? Hegedűs Sándor könyvéből megtudjuk, hogy nem tört össze. Egy gyárban raktárosként dolgozott az egykori hadvezér. 1927-ben megszervezi az MSZDP R(endező)-Gárdáját. „Zászlónkra fogadom, hogy a proletáriátus felszabadításáért minden erőmmel küzdeni fogok. Hiszek a szocializmusban!” – mondták esküjükben a Gárda tagjai. Miért nem követjük őket ma is?

A forradalmi mozgalom hősei mellett megismerhetjük a munkásmozgalom két

ellenségének, a mérsékelt polgári politikus, Bethlen István, és a szélsőjobboldali fasiszta Szálasi Ferenc életútját is. Kettőjük pályája a 20. századi magyar kapitalizmus pontos leírása. A magyar kapitalizmus, a Horthy-rendszer, amelyet ma gözerővel igyekeznek tisztára mosni, és a magyar progresszió példjaként bemutatni, az 1919-es fehérterrortól logikusan vezetett el a második világháborúig, a zsidóellenes törvényekig, a kommunisták üldözéséig, a fasiszta diktatúráig. A magyar kapitalizmus nem volt képes megmenteni Magyarországot e szörnyűségtől. A megváltást a felszabadulás és az új, közösségi társadalom hozta el.

Hegedűs Sándor kötete más Z-füzetekkel együtt beszerezhető az Ezredvég folyóirat kiadóhivatalában (1082 Budapest, Baross utca 61.), hétfőtől csütörtökig de. 10 és 13 óra között. Jó olvasást!

ÚJ VEZETÉS, ÚJ SZEMLELET NÓGRÁDBAN

Nagy Attila 47 éves vállalkozót választották a Munkáspárt új Nógrád megyei elnökévé. A bizalom nem újkeletű: eddig a salgótarjáni párt-szervezet elnökeként tevékenykedett. Kijelentette, hogy a párt megmentésének és erősítésének útja a 23. kongresszus határozatainak végrehajtása. Fiataltítani kell a pártot, a vezetést, rugalmasan kell viszonyulni azokhoz, akiket korábban megfélemlítettek, és elhagyták a pártot. Javítani kell a pártépítő munkát.

Nagy Attila közös munkára hívta fel a Munkáspárt minden tagját és szimpatizánsát.

A megyei pártértekezleten jelen volt Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke, Frankfurter Zsuzsanna és Kovács István, az Elnökség tagjai, valamint Hajdu József, a KB Pártetikai Bizottság elnöke is.

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

Az Aranycapatot az 1950-es évek születték. Persze, ebben nem merülnek ki az ötvenes évek, de azért tény, hogy az elmúlt húsz év nem hozott Aranycapatot. A magyar történelemnek aligha van kiátkozottabb korszaka, mint az 1948-56 közötti nyolc év. Manapság kiátkozzák a hatalomra jutott polgári erők, az MSZP is, a Fidesz is.

A lényeg, a hangsúlyokat leszámítva ugyanaz: mondjuk azt, hogy minden, ami 1956-ig történt, rossz, sőt bűnös volt. Ez ugyanis igazolja, legitimálja Nagy Imre, Maléter Pál, Pongrácz Gergely 1956-os cselekedeteit, Antall József privatizációit, csak úgy, mint az MSZP-s kormányok országrombolását.

SZTÁLIN ÉS A MAGYAR KOMMUNISTA MOZGALOM

A magyar kommunisták, híressé vált mártírok és mindennapi hősök ezrei negyedszázadon át küzdöttek a hatalomért. Nem is magáért a hatalomért, hanem a lehetőségért, hogy bizonyítsák: képesek a tökéletes rendszernél jobb, új világot építeni.

RÁKOSI A KREMLBEN

Sztálin dolgozószobája a Kreml második emeletén volt. A maga 150 négyzetméterével elég tekintélyes. Öt nagy ablak, a falakon tölgyfaborítás.

Díszítés semmi, eleinte csak két kép: Marx és Lenin. A háború alatt az orosz hadvezérek, Szuvorov és Kutuzov képe is felkerül a falra. 1946 és 1953 között Rákosi Mátyás, az MDP vezetője öt alkalommal lép be ide, hogy találkozzon Sztálinnal. Rákosi ráadásul folyamatos titkos rádióösszeköttetésben van a szovjet vezetővel. Szoros, mindennapi kapcsolat.

A MAGYAR SZTÁLIN-IMAGE

A magyar munkásmozgalomban Sztálin neve 1945 előtt is ismert, de írásai nem juthatnak el az illegálisban harcoló kommunistákhoz. 1945 után megjelennek Sztálin írásai is, 1948-tól pedig először, és – egyelőre utoljára - összegyűjtött művei is. Kötelezővé teszik az SZKP 1952. évi 19. kongresszusa anyagainak és Sztálin beszédeinek tanulmányozását. Sztálin ekkor a kommunista mozgalom vezető erejének, a szovjet pártnak a vezetője.

Más kérdés Sztálin dicsőítése, ami 1949-ben, a szovjet vezető 70. születésnapján éri el a csúcst. Az Andrassy útból

egy időre Sztálin út lesz, Dunapentelemből Sztálinváros. A frissen érkezett szovjet gyártmányú trolibuszokat 70-től kezdik számozni.

1951. december 16-án, vasárnap délelőtt 10 órakor felavatják Mikus Sándor szobrászművész alkotását, a Sztálin-szobrot. Ezzel azonban nem közelebb hozzák Sztálint a magyarokhoz, hanem inkább távolítják.

Helytelennek bizonyul Sztálin hadvezéri érdemeinek méltatása. A háborúban vesztes magyar néptől nehezen várható el, hogy egy másik ország hadvezéréért lelkesedjen. Pedig még 1954. februárjában – jóval Sztálin halála után is – előírja a lapoknak a Politikai Bizottság: „Emlékezzenek meg Sztálin elvtársnak, mint zseniális hadvezérnek szerepéről”.

AMI ROSSZ

Sztálint a Moszkvában élő, Rákosi Mátyás vezette magyar emigráció interpretációjában ismeri meg a magyar mozgalom. Rákosi és csapata a Szovjetunióban látott modellt igyekezik Magyarországra átültetni, nem számolva azzal, hogy a két ország történelmi hagyományai, fejlődése alapvetően eltér egymástól. Ez nyilvánvalóan rossz. Rossz az is, hogy Rákosi és csapata a szovjet politikai gyakorlat legrosszabb elemeit is átveszik, beleértve a koncepciók perекet, amelyekről már korábban szó esett.

Magyarázat sokféle van erre. A magyar kommunista mozgalomnak nincsenek tapasztalatai a szocializmus építésében. Egy példát látnak, a szovjet modellt, ami ekkor sikeres modell. Sztálin a munkásmozgalom vitathatatlan vezetője, akit Mao Cetung is elfogad. Jelentős a szovjet nyomás is. A szovjet párt a „hit védelmezőjének” tekinti magát. Aki eltér, azt

könnyen „kitagadják”, amint ez Titoval és a jugoszláv kommunistákkal történik. Nem minden írható azonban a szovjetek számlájára abból, amit a magyar vezetés hibásan tesz. Az MDP vezetése pápább akar lenni a pápánál. Ez a betegség, sajnos, később is előfordul.

AMI JÓ

A Rákosi vezette MDP – a hibák és túlkapások ellenére – tesz jó és helyes dolgokat: magáévá teszi Lenin és Sztálin forradalmi eszméit. Sztálin történelmi érdeme, hogy megvédi és továbbviszi a szocializmus lenini koncepcióját. Az MDP ehhez a felfogáshoz csatlakozik, amikor kijelenti: az MDP Marx-Lenin-Sztálin pártja.

Lenin, Sztálin a forradalmi út, a kapitalizmus elleni harc, a kapitalizmus világméretű legyőzésének hívei. A későbbi főtitkárok közül a forradalmi utat követi Jurij Andropov (1982-84) és némi megszorítással ide sorolható Leonyid Brezsnyev (1964-1982) is. A forradalmi úttal szemben fogalmazódik meg újra és újra az opportunist, a kapitalizmussal egyezkedő, kompromisszumot kereső koncepció. Ennek szószólója Nyikolaj Buharin, a Pravda főszerkesztője, aki Sztálinnal szemben alulmarad az 1920-as években. Később pedig Nyikita Hruscsov (1953-1964), és főleg Mihail Gorbacsov (1985-91), a szovjet párt utolsó főtitkára.

Miről is van szó? A Nagy Októberi Szocialista Forradalomnak két győztese van: a munkásosztály és a kispolgárság, alapvetően a parasztság. A munkáság kis létszámú, szinte eltűnik a parasztság tengerében. Az 1920-as évekre a szocializmus építésének két koncepciója alakul ki a Szovjetunióban.

Az egyik a munkásságra épített. Ennek jegyében hirdette meg az ország gyors iparosítását, a mezőgazdaság szövetkezetesítését, a kommunista párt vezető szerepére épülő állami és gazdasági irányítást.

A másik a kispolgárságra, a parasztságra helyezte a hangsúlyt, éppen ezért szorgalmazta a kapitalizmus olyan elemeinek megőrzését, mint a föld és egyes termelőeszközök magántulajdona, a piac megengedése.

Magyarországon – minden hibája és bűne ellenére – az MDP Rákosi vezetete szárnya viszi tovább a lenini-sztálini szocializmus felfogást. 1953 után majd a gyakorlatban is kiderül, hogy Nagy Imre egyértelműen a tőkés elemek továbbélését szorgalmazza. Nagy Imre, hasonlóan ahhoz, ahogyan ezt annak idején Buharin tette, ellenzi a gyors iparosítást, a gazdag parasztok, a kulákok kiszorítását. Az MDP megvédi a lenini-sztálini koncepciót arról, hogy szükség van a gyors ütemű iparosításra. Az iparosítás pénzügyi hátterét a mezőgazdaság átalakításával, a nagyüzemi termelés megteremtésével kell biztosítani.

Az MDP elfogadja Sztálin elméletét az osztályharcról. Sztálin megfogalmazza, hogy az osztályharc a hatalom megszerzése után is létezik, sőt erősödik. 1928-ban hosszú cikket ír: „A jobboldali elhajlás a kommunizmusban a szovjet fejlődés viszonyai között, amikor a kapitalizmust már megdöntötték, de gyökereit még nem tépték ki, azt jelenti, hogy a kommunisták egy részében meg van a tendencia, a hajlamosság arra, hogy pártunk vezérvonalától eltávolodjék. Amikor a kommunisták egyes körei a XV. kongresszus határozatait bírálják, visszafelé próbálják ráncigálni pártunkat és tagadják a falu kapitalista elemei elleni támadás szükségességét, vagy iparunk visszafejlesztését követelik, vagy a külkereskedelmi monopólium enyhítését követelik, akkor ez azt jelenti, hogy pártunk soraiban vannak olyan emberek, akik szocialista építésünk ügyét a burzsoázia ízléséhez és szükségleteihez igyekeznek hozzáalkalmazni.”

Sztálinnak ezt az elméletét sokan elutasították és elutasítják. Tétélezzük fel, hogy az elutasítóknak igazuk van! De akkor hogy magyarázzuk az 1953-as NDK-beli ellenforradalmi megmozdulást, az 1956 évi ellenforradalmat Lengyelországban, Magyarországon? Vagy hová tegyük az 1989-90-es kelet-európai

ellenforradalmakat? Vagy éppenséggel az 1989-es pekingi ellenforradalmi megmozdulást? Vagy, mondjuk, az eltérő jogszláv modell elleni NATO-agressziót? A kérdés nem lehet az, hogy van-e osztályharc vagy nincs. Van! Az osztályharc jelenlétét tagadták az MSZMP vezetői is 1986-89-ben, akik ellenfélnek, sőt partnernek tekintették a hatalom megszerzésére szervezkedő polgári ellenzékot.

A következményeket valamennyien elszenvedjük.

Az MDP azonosul Lenin azon tanításával, hogy a munkásság csak egy szervezett, öntudatos harci csapat, a kommunista párt segítségével győzheti le a tőkét. Sztálin is védte a kommunista pártot, és hatalmas szervezetté fejlesztette. Hruscsov fel akarta osztani ipari és mezőgazdasági pártra. Gorbacsov megfosztotta a pártot hatalmi pozícióitól, védtelenné tette a munkásságot az ellenforradalommal szemben. Magyarországon Nagy Imre és környezete éppen a pártot akarja háttérbe szorítani, és nem kis szerepe van abban, hogy az MDP 1956-ban nem képes megvédeni a munkás-paraszthatalmat.

JÓ DÖNTÉS, ROSSZ KÖVETKEZMÉNYEK

1953. március 5-én meghal Sztálin. Az MDP Központi Vezetősége 1953. júniusában feltárja a szocialista építés torzulásait. Erről a későbbiekben még szót ejtünk.

A helyes elemzést azonban nem követik helyes lépések. Sztálin halála után, Nagy Imre miniszterelnöksége alatt megkezdődik a kihátrálás a szocializmusból.

Nagy Imrét később ugyan leváltják, de ez nem hozza meg a kívánt eredményt, mivel Rákosi irányításával a szocializmus helyreállítása címén a korábbi, helytelennek bizonyult módszerek kerülnek ismét előtérbe. Ez vezet el ahhoz, hogy

SZTÁLIN

az ötvenes évek közepére válság alakul ki. A túlságosan nagyra növekedett MDP nem képes ellátni a társadalom vezetését, választ adni az emberek elégedetlenségére. Ezt a helyzetet használja ki a nemzetközi imperializmus és a magyarországi tőkés erők, és tesznek kísérletet 1956-ban a szocializmus megdöntésére.

A szovjet párt 20. kongresszusa 1956 tavaszán Sztálint bűnössé nyilvánítja. Ez azonban döntően nem a szocializmus további fejlődését szolgálta, hanem Hruscsov, illetve az általa képviselt szocializmus-felfogás győzelmét. Sztálin jogos és helyes bírálatát arra használták, hogy életműve pozitív elemeit is elvessék, megfoszszák a szocialista országok társadalmát a biztos történelmi tudattól.

1956 után a Kádár János vezette MSZMP az SZKP 20. kongresszusának megítéléséből indul ki: Sztálin bűnös és felelős, legjobban, ha Sztálint elfeledjük.

Az 1956 utáni nemzedékek úgy nőnek fel, hogy egy sort sem olvasnak Sztálinról. Műveit soha többé nem adják ki, hivatalos írás egyedül az 1979-es 100. évfordulón jelenik meg. Védeni akarják a pártot, de a valóságban megfosztják a magyar kommunistákat egy fontos fegyvertől, az orosz párt osztályharcos tapasztalatainak megismerésétől. Hiba volt! ■

NE FELEJTSÜK EL!

1. Sztálin a szocialista forradalom lenini ügyét folytatta. Érdeme a leninizmus megvédése és folytatása. Hibája és bűne a demokrácia korlátozása, a koncepciós perek, a törvénytelenések.
2. Az SZKP 20. kongresszusán Sztálin bűnössé nyilvánítása döntően nem a szocializmus további fejlődését szolgálta, hanem Hruscsov, illetve az általa képviselt szocializmus-felfogás győzelmét. Sztálin jogos és helyes bírálatát arra használták, hogy életműve pozitív elemeit is elvessék, megfoszszák a szocialista országok társadalmát a biztos történelmi tudattól.

A CSEH KORMÁNY BETILTANÁ A KOMMUNISTA PÁRTOT

A cseh belügyminisztérium megkezdte az anyaggyűjtést annak érdekében, hogy megvizsgálja, betiltható-e Cseh- és Morvaország Kommunista Pártja (KSCM).

Radek John belügyminiszter a tárca biztonságpolitikai osztályát bízta meg ezzel a feladattal. Az adatgyűjtés után elemzést készítenek, hogy van-e értelme feljelentést tenni a kommunista párt ellen, amely az ország egyik legerősebb parlamenti pártja. A tavalyi parlamenti választásokon közel 600 ezer ember szavazott rájuk, a szavazatok 11,2 százalékát kapták.

A cseh jobboldal már hosszabb ideje erőteljesen követeli a kommunista párt betiltását, de a kormány mindaddig elutasította, hogy bármiféle lépést tegyen ebben az ügyben. Petr Necas kormánya is csak azután változtatta meg véleményét, miután a múlt héten a kommunista képviselők – a kommunista rendszer elleni ellenállás törvényjavaslatának megvitatásakor – a

jobboldal szerint elfogadhatatlan érvekkel védelmezték a régi rendszert. Miroslav Grebeníček, a kommunista párt volt elnöke például azt állította, hogy a jobboldal a törvénnyel „a múlt politikai terrorcselekményeit akarja elismerésben részesíteni”. Az igazság szemmel láthatóan fáj a jobboldali képviselőknek.

Jaromír Stetina jobboldali szenátor – aki az „antikommunista front” egyik legfőbb aktivistája Csehországban – nemrégiben feljelentette a kormányt, mert szerinte semmit sem tesz a kommunista párt ellen, holott az állítólag alkotmányellenesen tevékenykedik. „A szenátus is úgy látja, hogy a KSCM megsérti az alkotmányt, s azt szeretné, hogy ezt a gyanút egy független bíróság is megvizsgálja” – jelentette ki Stetina két éve, amikor még a jobboldal volt többségben a felsőházban. A tavaly őszi választások óta a szenátust azonban a szociáldemokraták uralják.

A jobboldal azt követeli, hogy a párt törölje nevéből a „kommunista” jelzőt, és nyíltan mondja ki, hogy elutasítja az erőszakos hatalomátvételt. Egyesek szerint ezt jelenti ugyanis például a párt dokumentumaiban található „forradalmi” kifejezés.

A KSCM fenntartja: tevékenységében tiszteletben tartja a cseh alkotmányt, ugyanakkor továbbra is következetesen bírálja a jelenlegi politikai és társadalmi viszonyokat, s nem hajlandó szembefordulni a csehszlovák szocializmus évtizedeivel.

A rendszerváltás után a volt Csehszlovákiában törvénytelennek minősítették a szocialista rendszer időszakát (1948-1989), sőt az ezredforduló után sikerült betiltani a kommunista párt ifjúsági szervezetét is.

Prágai jogi szakértők szerint a kommunista párt működése semmiben sem sérti a cseh alkotmányt. ■

FORRADALMI PÁRT

Fegyelmezett marxista-leninista párt maradunk, nem engedünk semmit sem elveinkből – a Szlovák Kommunista Párt 7. Kongresszusa ebben a szellemben hozta meg döntéseit. A küldöttek hangsúlyozták az emberek közötti mindennapi munka fontosságát. A munkahelyeken, az utcán, az interneten, egyszóval minden lehetséges helyen és módon kell dolgozni, hogy megértessék az emberekkel, mit jelent a mai szlovák kapitalizmus. „Az emberek helyett nálunk a gazdaság 90 százalékát tulajdonló privilegizált réteg van hatalmon. A tényleges gazdasági hatalom annak a körülbelül 200 vállalatnak és pénzintézetnek a kezében van, amelyek tulajdonosait senki sem választotta” – fogalmazott Jozef Hrdlicka pártelnök, akit újraválasztottak a tanácskozáson.

A NYUGAT FELELŐS A SZERVKERESKEDELEMÉRT

A nyugati kormányok régóta tudták, hogy a koszovói szervkereskedésben a helyi politikai elit is részt vett, mégsem tettek semmit, és a felelőségük miatt nem is lesznek hajlandóak a vádak alapos kivizsgálására – állítja egy lapinterjúban az Európa Tanács jelentéstevője.

A svájci Dick Marty a Delo című szlovén napilapnak megismételte, hogy a Koszovói Felszabadítási Hadsereg (KLA) volt vezetője, Hashim Thaci jelenlegi kormányfő neve sűrűn felbukkant a nyugati hírszerzői és diplomáciai jelentésekben, „de a nyugati politikusok kitarotán hallgattak róla”.

Marty még decemberben hozta nyilvánosságra jelentését arról, hogy a kilencvenes években Koszovóban külön táborokban tartották a szerb foglyokat, akiket megöltek, majd kioperált szerveiket a nemzetközi feketepiacon értékesítették. Az Európai Unió koszovói rendőrségi és igazságügyi missziója már megkezdte az állítólagos vádak kivizsgálását, de Marty szerint kétséges, hogy a tanúk hajlandóak lesznek a bizonyítékaik felfedezésére, mert nincsenek garanciák a bizalmas adatkezelésre.

RICHARD HOLBROOKE AMERIKAI KÜLÖNMEGBÍZOTT EGY KOSZOVÓI TERRORISTA-VEZÉRREL

„Az összes fordító helyi, rengeteg a helyi munkatárs, ezért még a legbizalmasabb információk is rendszeresen kiszivárognak” – mondta Marty. „Ha kiadom az általam meghallgatott tanúk nevét, azonnal fenyegetésnek teszem ki az életüket.” A svájci politikus azt javasolja, hogy külföldön állítsanak fel egy külön vizgálati

egységet, megfelelően hiteles tanúvédelmi programmal – amit szerinte az EU nem hoz létre, mert kiderülne, hogy korábban nem tettek semmit.

„Tudják, hogy a tanúim tényleg beszélnének és elárulnák, hogy az európai politikusok nagy része tudatában volt annak, mi történik Koszovóban” – mondta Dick Marty. ■

ÉRDEMES TÁMOGATNI!

Kérjük, hogy az SZJA 1 százalékaival támogassa a 1143 Budapest, Ilka utca 32. fsz. 7. sz. alatt 20 éve térítésmentes korrepetálással, tanulók nevelésével foglalkozó egyesületünk munkáját!
Adószámunk: 18192270-1-42.

Az egyesület ebből a forrásból a tankönyvek pótlását és a tananyagi feladatlapok nyomtatását, valamint halmozottan hátrányos tanulóink étkezésének szerény mértékű kiegészítését biztosította.

JELSZAVUNK:
MINDEN ANYAGI FORRÁS A GYERMEKEKÉ!

Adományukat tanulóink nevében is köszönjük!

Studium Generale Zuglói Egyesület

Megjelent a Munkáspárt verseskötete,
Szél vagyok címmel.
Megrendelhető a Baross utcai pártközpontban
és a Szabadság-futárokánál. Ára 500 Ft.

Az Ezredvég Alapítvány kéri, hogy támogassa az SZJA 1% felajánlásával nehéz helyzetben lévő folyóiratát, az irodalmi baloldal műhelyét.
Adószám: 196-56874-2-41
Köszönjük!

ÖNZŐ ADOMÁNY

A Munkáspárt Nőtagozata a minap zsíroskenyér-osztást tartott. Tapintattal kérdezték, ki vagy, honnan jössz – de ha éhes vagy, vedyél! Mit kérünk cserébe? Semmit! Egészségedre! Gondolj ránk jó szívvel, mert mi is jó szívvel gondolunk Rád.

Furcsa ellentétnek volt szemtanúja Füry Nándor párttagunk.

A Keleti pályaudvarnál szállt át, úgy délután fél öt körül.

A Baross-téri 20E és 30-as buszmegállóban talán 300-400 ember toporgott.

Először azt hitte, nem járnak a buszok valamiért.

Aztán begördült az Üdvhadsereg minibusza, s hamarosan világos lett minden: vacsoraosztás következik.

De nem ingyen!

Aki enni kért, annak a mikrofon-szerelés után előadást kellett meghallgatnia a prófétákról, Jézusról, hasonlókról.

Nem tudni, mennyi ideig tartott, mélységében mit kívántak, párttagunkat várta „a másik” munkája – neki még nem kellett a sorba állnia.

Senki ne értse félre: minden karitatív kezdeményezést támogatunk, mely a nehéz sorban lévőket erősíteni igyekszik. Talán még jó program is volt számukra az előadás.

De ha önzetlenül adunk, önzetlenül is tegyük! ■

INGYENES JOGSEGÉLY! Honlapunkon: www.munkaspart.hu;
személyesen: minden pénteken 11-13 óráig a Baross utcai központban (IV. emelet 414.)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.